

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 26. europaudvalgsmøde

Mødedato: fredag den 4. april 2025

Tidspunkt: kl. 08.30

Sted: vær. 2-133

Dagsorden

Den 3. april 2025

- L 1. Drøftelse af prioriterede sager fra Kommissionens arbejdsprogram 2025
 - KOM (2025) 0045 – Bilag 1 (brev fra europaministeren med regeringens forslag til prioriterede sager)
 - EU-note (20241) – E 12 (EU-note om udkast til prioriterede sager)
- L 2. Meddelelser fra formanden
 - EUU alm. del (20241) – Bilag 344 (udkast til kalender for parlamentarisk dimension under dansk formandskab)
- 3. Modtagelse af deputation fra Danske Rederier om 10 anbefalinger til opskalering af produktionen af grønne brændstoffer til skibsfarten
 - EUU alm. del (20241) – Bilag 309 (henv. fra Danske Rederier vedr. grønne brændstoffer til skibsfarten)
- FO 4. Forslag om toldreformpakken
 - Forelæggelse ved økonomiministeren
 - *Nyt forhandlingsoplæg*
 - KOM (2023) 0259, KOM (2023) 0258 og KOM (2023) 0257
 - KOM (2023) 0257 – Bilag 1 (samlenotat)
 - KOM (2023) 0257 – Bilag 2 (notat om forhandlingsoplæg)
 - EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)
 - KOM (2023) 0257 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer
 - KOM (2023) 0258 – svar på spm. 1 om, hvorvidt små og mellemstore virksomheder får større udfordringer med at efterleve det nye regelsæt end større virksomheder i forbindelse med forslaget til ændring af EU's toldkodeks
 - EUU alm. del (20241) – Bilag 212 (udvalgsmødereferat side 34, senest behandlet i EUU 6/12-24)

- FO 5. Forslag om fjernsalg af varer fra tredjelande (IOSS)
Forelæggelse ved økonomiministeren
– *Nyt forhandlingsoplæg*
KOM (2023) 0262
KOM (2023) 0262 – Bilag 2 (samlenotat)
KOM (2023) 0262 – Bilag 3 (notat om forhandlingsoplæg)
EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)
KOM (2023) 0262 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer
KOM (2023) 0262 – svar på spm. 2 om udvidelsen af anvendelsesområdet for IOSS vil udgøre en forbedring af konkurrenceevnen for store onlineplatforme i tredjelande
EUU alm. del (20241) – Bilag 212 (udvalgsmødereferat side 34, senest behandlet i EUU 6/12-24)
- FO 6. Forslag om forenkling af EU's finansielle instrumenter (InvestEU)
Forelæggelse ved økonomiministeren
– *Nyt forhandlingsoplæg*
KOM (2025) 0084
KOM (2025) 0084 – Bilag 1 (samlenotat)
KOM (2025) 0084 – Bilag 2 (notat om forhandlingsoplæg)
EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)
KOM (2025) 0084 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer
KOM (2025) 0084 – svar på spm. 2 om, hvorvidt der er tale om nye bidrag fra medlemslandene til EU-budgettet i forbindelse med de nye garantiprovisioner på 1 mia. euro, som svarer til en forøgelse af InvestEU-garantien på 2,5 mia. euro?
- FO 7. Forslag om låneinstrument til forsvarsinvesteringer (SAFE)
Forelæggelse ved økonomiministeren
– *Nyt forhandlingsoplæg*
KOM (2025) 0122
KOM (2025) 0122 – Bilag 1 (samlenotat)
KOM (2025) 0122 – Bilag 2 (notat om forhandlingsoplæg)
EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)
KOM (2025) 0122 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer
KOM (2025) 0122 – svar på spm. 2 om, hvorvidt regeringen i forhandlingerne om SAFE i Rådet vil afvise at støtte et resultat, hvor den foreslåede genudlånsmodel erstattes af en tilskudsmodel
EU-note (20241) – E 11 (EU-nyt: Låneinstrument og national undtagelsesklausul)
EUU alm. del (20241) – Bilag 318 (udvalgsmødereferat side 2, senest behandlet i EUU 5/3-25)

- FO 8. Forslag til ændring af habitatdirektivet fsva. beskyttelsesniveauet for ulv
Forelæggelse ved ministeren for grøn trepart
– *Nyt forhandlingsoplæg*
KOM (2025) 0106
KOM (2025) 0106 – Bilag 1 (samlenotat)
KOM (2025) 0106 – Bilag 3 (notat om forhandlingsoplæg)
EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)
KOM (2025) 0106 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer
- L 9. Eventuelt

Praktiske oplysninger:

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. +45 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Anvendte forkortelser:

FO =Forhandlingsoplæg
L =Lukket behandling

Europaudvalget

Referat af 26. europaudvalgsmøde

Dato: fredag den 4. april 2025

Tidspunkt: kl. 08.30

Sted: vær. 2-133

Til stede: Henrik Møller (S), næstformand, Thorkild Holmboe-Hay (S), Christian Friis Bach (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DD), Alexander Ryle (LA), Claus Jørgensen (SF), Sascha Faxe (ALT) og Theresa Scavenius (UFG).

Desuden deltog: Økonomiminister Stephanie Lose, minister for grøn trepart Jeppe Bruus og deputation fra Danske Rederier repræsenteret ved adm. direktør Anne H. Steffensen og chefkonsulent Anna Vejlbj Ib.

- L Punkt 1. Drøftelse af prioriterede sager fra Kommissionens arbejdsprogram 2025**
KOM (2025) 0045 – Bilag 1 (brev fra europaministeren med regeringens forslag til prioriterede sager)
EU-note (20241) – E 12 (EU-note om udkast til prioriterede sager)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 2. Meddelelser fra formanden

EUU alm. del (20241) – Bilag 344 (udkast til kalender for parlamentarisk dimension under dansk formandskab)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Punkt 3. Modtagelse af deputation fra Danske Rederier om 10 anbefalinger til opskalering af produktionen af grønne brændstoffer til skibsfarten

EUU alm. del (20241) – Bilag 309 (henv. fra Danske Rederier vedr. grønne brændstoffer til skibsfarten)

Danske Rederier

Adm. direktør Anne H. Steffensen

Chefkonsulent Anna Vejlbj Ib

Anne H. Steffensen (Danske Rederier): Vi er glade for at få mulighed for foretræde, for vi i rederierne har i den grad brug for, at der bliver steppet op på produktion af grønne brændstoffer til vores skibe. Det har vi lavet en publikation om, som I sidder med.

De administrerende direktører i rederierne udtrykker stor bekymring for manglen på grønne brændstoffer. I rederierne sidder vi ikke på hænderne. Vi har bestilt og modtaget skibe, der kan sejle på grønne brændstoffer, og vi optimerer hele tiden på at sejle så energieffektivt som muligt. Vi er faktisk frontløbere på den grønne omstilling i forhold til det globale marked. Over 50 pct. af de skibe, vi har i ordre, kan sejle på grønne brændstoffer, mens det for verdensflåden kun gælder for 17 pct.

Sandheden er, at der stort set ikke er nogen produktion af de grønne brændstoffer, som vi har brug for til vores skibe. Reguleringen er sådan set på plads; i EU har vi fået regulering, som betyder, at vi både betaler til et ETS-system (kvotehandelssystem) for vores udledning, og derudover har vi fået FuelEU Maritime, som betyder, at der er et egentligt fortrængningskrav, hvor vi løbende skal putte mere grønt brændstof i tankene på vores skibe. Alligevel har den regulering ikke ført til en stigning i produktionen af disse brændstoffer.

Det kedelige ved historien er, at både producent- og aftagerleddet er enige om, at der skal ske noget, men det kommer ikke til at ske af sig selv. Markedet kan ikke klare det alene. Derfor har vi brug for jeres hjælp. Vi har brug for, at nogen stepper op i forhold til at holde hånden under markedet, indtil det kan bære selv.

Derfor har vi lavet de ti anbefalinger, I har fået. Kort sagt handler anbefalingerne om, at vi har brug for udvikling og opskalering af produktionen. I dag kan vi putte biobrændsler i vores tanke, men fra 2031 har vi brug for 560.000 tons e-brændstoffer, hvis man skal leve op til reguleringen – en regulering, vi selv har vedtaget, og som vi i Danske Rederier har heppet på hele vejen. Vi er ikke i nærheden af at nå derhen.

Kassø et af de største anlæg i Europa. De er lige begyndt at få noget ud af hannerne. Når de er helt oppe at køre, kan de producere 42.000 tons grønne brændstoffer om året. Det svarer til at fylde tankene på to mindre containerfeederskibe, der sejler rundt i Østersøen. Det er en dråbe i havet i forhold til det, vi har brug for.

Vi har virkelig brug for, at der kommer en opskalering af produktionen, både fordi reguleringen i EU er på plads, men også fordi vi arbejder på at få en global regulering. De forhandlinger kører i disse uger.

Der er også brug for mere finansiering. Når ETS-systemet for skibsfarten er fuldt indfaset, kommer vi til at betale 3,8 mia. kr. om året. De penge, synes vi, bør gå tilbage, så de kan bruges til at holde hånden under en egentlig stimulering af efterspørgslen, så producenterne går i gang. Den stimulering er der ikke endnu. Vi tror ikke nødvendigvis, at de penge skal gå til producentledet, for de vil i virkeligheden bare profitmaksimere på produktionen. Vi synes, det skal gå til at stimulere efterspørgslen på aftagerledet, så vi er sikre på, at nogle kan købe de grønne brændstoffer, og så der bliver konkurrence blandt producenterne om at komme op i gear.

Der skal selvfølgelig udbygges masser af vedvarende energi. I ved, hvor svært vi har haft det med havvindudbud – det skal der gøres meget mere ved, også på europæisk niveau. Endelig har vi brug for partnerskaber, så vi kan få produktionen op at stå – ikke kun i EU, men også i andre lande, vi har tillid til.

Vi håber, at Europaudvalget vil arbejde for at få konkret handling i EU, bl.a. i forhold til at holde hånden under produktionen – f.eks. ved at kanalisere nogle af ETS-midlerne tilbage til at lave økonomiske incitamenter, til at øremærke midler i Den Europæiske Brintbank, eller til at putte flere penge i Innovationsfonden og ændre den, så den ikke kun støtter innovation, for vi har sådan set masser af teknologier. Vi har brug for at støtte opskalering af produktion af brændstofferne.

Derudover har vi brug for massive strategiske partnerskaber med lande, som vi stoler på, f.eks. i Nordafrika. I dag er vi på dette område – ligesom på solcelleområdet og på komponenter til vindmøller – afhængige af Kina, som er verdens største producent af grønne brændstoffer. Vi ønsker ikke at skabe en ny afhængighed af Kina, når vi nu skal lave en ny energiforsyning, som også består af grønne brændstoffer.

I vil kunne læse endnu mere i de ti anbefalinger.

Giv den gas! Vi har et formandskab lige om lidt. Der er virkelig brug for, at vi fra dansk side sætter disse ting på dagsordenen. Vi har alle muligheder, og vi har sådan brug for det, hvis vi skal nå i mål med at være CO₂- og drivhusgasudledningsfri i skibsfarten i 2050.

Henrik Møller (S): Det er rart med en konkret anbefaling til os på det politiske niveau.

En delegation fra Europaudvalget skal til Algeriet snart.

Anne H. Steffensen (Danske Rederier): Publikationen med de ti anbefalinger findes også på engelsk. I kan få den med og bringe anbefalingerne op, hvis I har lyst.

Christian Friis Bach (V): Tak for det altid gode engagement.

Hvad er prisforskellen? Lufthavnen i Aalborg siger, at der er en faktor 6-7 i prisforskel, hvilket er ret markant.

Mange af anbefalingerne er til Danmark og ikke så meget til EU. Er der nogen initiativer, vi kan tage under det danske formandskab, som kan få det sat mere på dagsordenen?

Jeg har for nylig besøgt Seaborg Technologies. Er de flydende CMSR-reaktorer (Compact Molten Salt Reactor) noget, I drøfter?

Anne H. Steffensen (Danske Rederier): Prisforskellen er ikke helt så stor som på flybrændstof, men den er ret betydelig. Prisen på de grønne syntetiske e-brændstoffer er 4-5 gange højere end de fossile brændstoffer, vi sejler på i dag. Så vi er selvfølgelig optaget af, at vi får – også på globalt plan – en prismekanisme, så udledninger bliver prissat på en måde, så vi er med til at lukke hullet mellem prisen på de fossile og de grønne brændstoffer. Ingen vil komme til at købe disse brændstoffer, hvis der ikke er incitament i reguleringen til at gøre det.

Christian Friis Bach har ret i, at anbefalingerne også er til Danmark. Men det fremgår også af anbefalingerne, at Danmark ikke kan gøre det alene. Vi skal udbygge al den vedvarende energi, vi kan, men selv hvis vi får tre gode bud på de tre havvindmøleparker, som bliver udbudt om lidt, vil det ikke være nok til at få en større produktion af grønne brændstoffer, fordi kalorietabet er så stort i power-to-x-processen. Derfor bliver vi nødt til at alliere os med nogle andre, og der er EU sådan set det vigtigste. Vi peger på Danmark, fordi Danmark også kan lave strategiske partnerskaber med afrikanske lande, som har billig adgang til vedvarende energi qua sol. Men EU skal gøre det på høj skala, og vi kan presse på for, at EU laver strategiske partnerskaber. Vi kan også presse på for, at der bliver puttet flere penge ind i Den Europæiske Brintbank, så projekterne, der bliver udloddet der, bliver øremærket til produktion af brændstoffer til skibsfarten. Det er ikke ubetydeligt, hvad skibsfarten kommer til at kræve alene qua EU-reguleringen. Derudover er skibsfart en strategisk sektor i forhold til forsyningssikkerhed, både i forhold til produkter, fødevarer og energi, som vi jo sejler rundt i verden. 35 pct. af den globale flåde er i dag EU-flåde, og det skal vi holde fast i. Den flåde skal selvfølgelig også omstille sig til at blive grøn, og det har vi et europæisk ansvar for.

Så helt konkret kan I i forbindelse med formandskabet arbejde for øgede midler i Den Europæiske Brintbank til skibsfarten samt en ændring af Innovationsfondens måde at arbejde på, så det ikke kun handler om innovation, men også om opskalering af de teknologier, vi kender.

Atombaseret energiproduktion baseret på spaltning af salt er også noget, vi kigger på i skibsfarten. Vi kigger i det hele taget på alle muligheder for at skabe vedvarende energi til at drive vores skibe.

Christian Friis Bach (V): Det, der sker lige nu med den globale skibsfart, told, afmatning, og hvor den grønne omstilling er knap så højt på dagsordenen, fordi der er så meget andet, der skygger – bekymrer det jer? Hvad tænker I om de signaler, i forhold til at I forsøger at gå foran?

Anne H. Steffensen (Danske Rederier): Der er ikke nogen tvivl om, at det, der sker i verden, bekymrer os. Skibsfarten er en branche, som lever af frihandel. Med præsident Trumps udmelding om forhøjede toldsatser samt det svar, der kommer fra de ramte lande, vil det sætte sig ikke bare i ændrede handelsmønstre – hvilket vi er vant til at håndtere i skibsfarten – men også i mindre verdenshandel.

Det er selvfølgelig også en bekymring, at alt det her betyder, at man tager rigtig mange kalorier ud af det, som vi skulle have brugt på at omstille vores skibe til fremadrettet at kunne sejle mere og mere grønt hen imod nulemission i 2050. Det betyder ikke, at vi ikke fortsætter den kamp, også i IMO (FN's Søfartsorganisation), hvor vi i de kommende uger forhandler og håber på at få en brændstofstandard og en prismekanisme. Selv om verden er i oprør, og selv om det er helt umuligt

at forudsige, hvad der sker, så ved vi, at problemerne i forhold til vores klima ikke går væk, og der skal skibsfarten også være en del af løsningen.

Næstformanden (Henrik Møller): I må meget gerne sende publikationerne på engelsk.

Anne H. Steffensen (Danske Rederier): Vi afleverer nogle fysiske eksemplarer, og vi sender også en digital version til udvalgssekretæren.

Næstformanden (Henrik Møller): Tak for besøget.

FO Punkt 4. Forslag om toldreformpakken

– *Nyt forhandlingsoplæg*

KOM (2023) 0259, KOM (2023) 0258 og KOM (2023) 0257

KOM (2023) 0257 – Bilag 1 (samlenotat)

KOM (2023) 0257 – Bilag 2 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)

KOM (2023) 0257 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer

KOM (2023) 0258 – svar på spm. 1 om, hvorvidt små og mellemstore

virksomheder får større udfordringer med at efterleve det nye regelsæt end større virksomheder i forbindelse med forslaget til ændring af EU's toldkodeks

EUU alm. del (20241) – Bilag 212 (udvalgsmødereferat side 34, senest behandlet i EUU 6/12-24)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

Toldreformpakken har til formål at adressere uhensigtsmæssigheder i EU's toldunion og fremtids-sikre EU's toldregler. Pakken skal særlig imødegå de aktuelle udfordringer med e-handel og den stigende mængde pakker med lav værdi fra lande uden for EU, som ikke overholder EU-standarder for f.eks. kemi og miljø.

Toldpakken skal ses i sammenhæng med forslaget om fjernsalg af varer fra lande uden for EU (se *punkt 5*). Forslagene skal i samspil adressere udfordringerne med e-handel.

Toldpakkens tiltag om e-handel indebærer afskaffelse af den gældende toldfri grænse på 150 euro, så der fremover skal betales told på alle varer – og ikke kun på varer med en værdi over 150 euro. Pakken gør også platforme til formelle importører, som vil have ansvar for angivelse af tolldata og -opkrævning og ansvar for at sikre, at varerne overholder anden EU-lovgivning.

Toldpakken indfører også en fælles EU-toldmyndighed og et fælles EU-tolddatacenter og ændrer EU's toldkodeks og en række toldprocesser, der bl.a. har til formål at styrke kontrollen med varer, der kommer ind i EU.

Der lægges desuden op til, at toldreglernes mulighed for forenklet toldbehandling målrettes til særligt godkendte virksomheder, der løbende stiller deres data til rådighed for EU's tolldatacenter. Det skal ideelt set reducere byrder for både virksomheder og myndigheder.

Regeringen finder det positivt, at toldforslaget vil dæmme op for de problemer, der følger med stigende e-handel. Det gælder særlig afskaffelsen af den toldfri import af billige varer og styrket kontrol med varer, der ikke lever op til EU-standarder. Det er godt for de danske forbrugere og for klimaet, og det sikrer lige konkurrencevilkår for europæiske virksomheder. Regeringen så gerne, at reglerne vedrørende e-handel blev implementeret hurtigst muligt.

Samtidig er det vigtigt for regeringen, at forslagets omkostninger nedbringes, herunder de administrative konsekvenser for både myndigheder og erhvervslivet, og at der skabes klarhed om ansvarsfordelingen mellem de eksisterende nationale og foreslåede europæiske myndigheder.

FO Jeg beder om et mandat fra udvalget, hvor vi fra dansk side

- lægger stor vægt på, at det nye toldkodeks bliver så enkelt som muligt og skaber gode rammer og færre byrder for dansk forvaltning med henblik på at nedbringe de administrative omkostninger for myndighederne.
- lægger stor vægt på, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser afklares, og at der skabes gode rammer og færre byrder for dansk erhvervsliv, samt at toldkodekset understøtter EU's konkurrenceevne og overholder internationale handelsstandarder m.v.
- lægger stor vægt på, at det sikres, at it-løsningerne understøtter medlemslandenes og erhvervslivets behov på den mest omkostningseffektive måde, herunder at tidsplanerne bliver realistiske, men samtidig ambitiøse.
- lægger stor vægt på, at der findes løsninger på udfordringerne med e-handel, der understøtter lige konkurrencevilkår samt told- og sektormyndighedernes opgavevaretagelse, og at reglerne implementeres hurtigst muligt, eventuelt ved at udskille relevante dele fra det samlede forslag.
- lægger vægt på, at EU-toldmyndigheden understøtter mere effektiv arbejdsvaretagelse, medfører besparelser for erhvervslivet og danske myndigheder, der retfærdiggør merudgifter gennem EU-budgettet, samt ikke medfører en unødigt stigning i kontroltrykket.
- lægger vægt på, at snitfladerne og ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og medlemslandene angående EU-tolddatacentret bliver klare, så overlap undgås.

Theresa Scavenius (UFG): Ministeren siger, at der er behov for styrket kontrol, men i forhandlingsoplægget står der også, at kontroltrykket ikke skal være unødvendig højere. Hvordan sikrer vi en ordentlig toldkontrol, når vi lægger ansvaret for at opkræve told ud til platformene?

Hvad er økonomien bag de toldmyndigheder, som skal varetage en meget vigtig opgave på europæisk plan i en tid med handels- og toldkrig? Der er vel ekstra behov for stærke kontrolmyndigheder.

Claus Jørgensen (SF): Det er et skridt på vejen til at gøre noget ved alle de varer, som strømmer ind over grænserne fra Temu, Wish osv. Det er rigtig godt, at platformene bliver til formelle importører. Men som jeg forstår det, adskiller det sig fra at være ansvarlig importør, som det hedder i produkt- og miljølovgivningen. Hvordan vil onlinemarkedspladsernes ansvar som formelle importører inden for toldlovgivningen adskille sig fra det ansvar, man som importør har under produkt- og miljølovgivningen? Hvis pligten først opstår, når varen er ankommet til EU, hvordan sikrer vi så, at onlinemarkedspladserne også har et ansvar som importør efter produkt- og miljølovgivningen?

Hvordan kan vi sikre onlinemarkedspladsernes ansvar som formelle importører, og hvordan adskiller det sig i forhold til markedsovervågningsforordningen? Der skal man også overvåge og kontrollere de ulovlige varer.

Det er rigtig godt, at vi kan gøre noget ved de pakker, som strømmer ind over grænserne fra Kina osv., men løser vi hele problemet, eller rykker vi kun en lille smule, når varen er kommet til Europa? Kan vi gøre noget, inden den er kommet til Europa?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Theresa Scavenius: Tanken med onestopshop er, at man skal have et stort incitament til at lade sig registrere som importør og afregne moms og told ét sted, i stedet for at man som importør skal registrere sig i 27 forskellige lande. Hvis importørerne skal registrere sig på onestopshoppen, er man sikker på, at det bliver afregnet og registreret, og som forbruger er tolden og momsen transparent. Den nye EU-toldmyndighed og det nye EU-told-datacenter skal understøtte den rigtige kontrol, så en del af ansvaret vil være placeret der, og der vil stadig være kontrol med varer, der kommer ind over vores grænser. I forslaget ligger der overvejelser om styrket kontrol. Det er der en balance i. I Danmark har vi tradition for en risikobaseret tilgang. Hvor kontroltrykket præcis skal være, må man vende tilbage til – det afhænger af, hvor meget der følger af dette forslag, og hvor meget der vil være en særskilt dansk beslutning i forhold til varer, der krydser den danske grænse.

NOT

Til Claus Jørgensen: Jeg vil gerne svare skriftligt på spørgsmålene om forskellene på at være ansvarlig og formel importør. Men grundlæggende er ambitionen, at produkterne, der havner hos forbrugerne, skal leve op til EU-reglerne. Gør de ikke det, har importøren ansvaret for det. Kontrollen skal kunne tjekke, om man rent faktisk gør det.

Jens Henrik Thulesen Dahl (DD): I Danmarksdemokraterne synes vi, det er godt, at man tager fat på området, og at man får styr på de pakker, der kommer til EU.

Ministeren lægger vægt på, at tidsplanerne bliver realistiske, men også at reglerne implementeres hurtigst muligt. Lige nu er man i gang med at implementere det sidste toldkodeks. Hvordan er det tænkt ind, så vi ikke pålægger noget, der er uhensigtsmæssigt?

Claus Jørgensen (SF): Da man forhandlede DSA'en (forordningen om digitale tjenester), som regulerer onlinehandelsmarkedspladser, kom det her med pakker ikke med. DSA'en har tidligere kunnet spænde ben for produktsikkerhedsforordningen. Er der risiko for, at DSA'en også kan blande sig i denne toldreform?

Der kommer forhåbentlig snart et digitalt produktpas. Hvilken rolle kunne det få i den nye toldreform?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Claus Jørgensen: Det kan jeg ikke svare på, da det ikke er Økofin-sager.

Til Jens Henrik Thulesen Dahl: Vi ønsker det implementeret hurtigst muligt med realistiske tidsplaner. »Muligt« hænger sammen med »realistisk«. Vi vil gerne have, at det går hurtigt, for der er et reelt problem, vi gerne vil gøre noget ved, men det skal også kunne lade sig gøre, og der er stadig væk et arbejde i forhold til implementeringen af det sidste toldkodeks. Dette forslag skal tage fat på noget af det, som det kodeks, der er ved at blive implementeret nu, ikke leverer svaret på. Det sidste toldkodeks er fra 2013, og der er sket rigtig meget siden i forhold til internethandel. Forhåbentlig kan der nås enighed inden for en fornuftig tidsramme. Derefter skal man konkret vurdere, hvordan man kan implementere det. Det vil være en længere implementeringsperiode, og de vigtigste elementer kan skubbes hen i den første del af implementeringen. Vi lægger vægt på, at e-handelsdelen kan komme så hurtigt som overhovedet muligt. Men it-systemer og andet skal selvfølgelig være på plads, for at man kan gøre det.

Theresa Scavenius (UFG): Det er ærgerligt, at vi ikke får svar på Claus Jørgensens spørgsmål, for det siger noget om forslagets politiske retning, hvor meget produktsikkerhed og miljøregulering det indeholder. Årsagen til forslaget er jo, at vi får produkter ind i EU, som ikke overholder vores forventninger til produkter.

Jeg er forvirret omkring, hvorvidt kontrollen er på EU-niveau, nationalt niveau, eller om virksomhederne selv skal stå for det. Som jeg forstår det, skal det overlægges til virksomhederne, så hvilken del er der tilbage til EU- og national kontrol? Regeringen er også lidt i tvivl om det, for en del af forhandlingsoplægget er, at ansvarsfordelingen skal være klarere. Hvordan arbejder regeringen for, at det bliver klarere? Det er ret afgørende at forstå, hvor kontrollen ligger. Ministeren sagde, at vi kan lave særskilt kontrol i Danmark, men det skaber jo igen en usikkerhed om forskellig kontrol i de forskellige EU-lande. Idéen med forslaget er jo at undgå smuthuller forskellige steder i Unionen.

Jeg har også et spørgsmål om de tillid og kontrol-erhvervsdrivende. Jeg er meget forundret over, hvad det går ud på. Man undtager en masse virksomheder fra kontrol, fordi man antager, at der ikke er behov for at føre kontrol med dem. Men hvorfor skal vi have en kontrolmyndighed, hvis vi har tillid til, at virksomhederne kan regulere sig selv? Der står i samlenotatet, at det er en mindre gruppe, men som jeg kan forstå, drejer det sig om omkring 11.000 virksomheder. Det er ret mange. Hvilke typer af virksomheder drejer det sig om? Er det en hensigtsmæssig måde at have en stat på, at vi overlader kontrollen med told til virksomhederne selv?

Christian Friis Bach (V): Vi er rigtig glade for, at der nu bliver lavet ens spilleregler for de udenlandske og de europæiske platforme. Jeg vil opfordre til, at man fra dansk side presser på for at stille så store krav som muligt til, at reglerne er ens – det gælder alt fra kemikalier til miljø og forbrugerbeskyttelse.

Hvornår bliver e-handelsplatformene omfattet af sektorlovgivningen?

Det virker, som om der sker en løbende glidning mellem EU-toldmyndigheden, EU-tolddatacentret og de nationale toldmyndigheder. På et tidspunkt kunne det være interessant at se, om der sker en glidning mellem det europæiske niveau og det nationale niveau, bl.a. i kraft af forslaget om fjernsalg af varer fra tredjelande og hvad visionen er for fremtidens toldbehandling i et fællesskab, hvor handel også er enekompetence og tolden går i EU-kassen. Er der nogen mere langsigtede strukturelle ting, vi skal være opmærksomme på?

Vi bakker fuldt op om regeringens linje.

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Christian Friis Bach: Der er ikke klarhed om, hvornår e-handelsplatformene bliver omfattet af sektorlovgivningen. Det handler om balancen mellem »realistisk« og »hurtigt«. Europa-Parlamentet er også meget opmærksom på, hvor hurtigt man kan gøre det. Lige nu er der implementering fra 2028, men der er en efterspørgsel efter at kunne implementere dele af det endnu tidligere.

Til Theresa Scavenius: I dag er der en forenklet ordning for toldbehandling for autoriserede økonomiske operatører. Hvis man kan blive det, får man en række fordele i forhold til told i forbindelse med import og eksport; man vil bl.a. få færre kontroller og få prioriteret behandling ved kontrol. I forslaget lægger Kommissionen op til en tillid og kontrol-model, som skal erstatte den nuværende ord-

ning. Det indgår i forhandlingerne, om den skal det, eller om det er en yderligere mulighed for yderligere forenkling. Tanken med tillid og kontrol-modellen er, at man kan få fordele, hvis man som virksomhed leverer data og opkræver tolden. Konceptet i det er ikke ukendt; hvis man lever op til nogle ting, kan man blive betroet nogle ting. Kontrollen forsvinder ikke fuldstændig. Jeg synes sådan set, det er et fint princip. Det er en afart af en risikobaseret tilgang, som vi også har på en lang række andre områder. Det ser jeg ikke noget problem i. Det er rigtig fint i forhold til at mindske byrderne for virksomhederne.

I forhold til placeringen af ansvaret for kontrollen: For e-handelsdelen er det ikke helt afklaret endnu, hvornår toldmyndighederne vil skulle kontrollere varerne. Man kunne godt forestille sig, at det i en del tilfælde vil blive kontrolleret, når varerne ligger på de særlige toldoplæg – altså når de er kommet ind i EU, men før de bliver frigivet til forbrugerne. Nu vil man skulle kontrollere langt flere små pakker, og formentlig vil man kunne tjekke en palle af en given ting, så man nemmere kan tjekke det. En række ting vil være tæt forbundet til den nye toldmyndighed, men nogle ting bliver sendt direkte til forbrugerne, og de ryger gennem toldbehandlingen her i landet. De præcise snitflader vil vi blive klogere på i forbindelse med den endelige udformning af forslaget. Men der er en styrket EU-rolle her, og den fælles EU-toldmyndighed og det fælles EU-tolddatacenter skal supplere de hjemlige myndigheder. Vi lægger op til, at der skal være opmærksomhed på overlap og klar ansvarsfordeling, så vi sørger for, at vi ikke bare tilfører byrder, men i stedet reducerer byrderne.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg er ret bekymret for den risikobaserede og meget forenklede toldindsats, hvor man giver øgede beføjelser til EU, som samtidig bemyndiger virksomheder til selv at stå for at vurdere, om de overholder reglerne. Så jeg kan ikke støtte forhandlingsoplægget.

Jeg har ikke fået svar på mit spørgsmål om kapaciteten og it-systemet. Der kan være gode intentioner, men vi ser tit, at kapaciteten ikke er der i systemet. Jeg vil opfordre ministeren til at stille det spørgsmål og sikre, at der er nok mandskab og it-kapacitet til, at systemet bliver håndteret korrekt, for ellers falder det fuldstændig fra hinanden.

Claus Jørgensen (SF): Vi støtter forhandlingsoplægget, særlig fordi vi ser det som et godt skridt på vejen hen imod at gøre noget ved pakkerne fra e-handelsplatformene.

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Theresa Scavenius: Jeg er enig i, at det er en god idé, at man kan løse de opgaver, man beslutter sig for at løse.

Næstformanden (Henrik Møller): Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Theresa Scavenius (UFG) har ytret sig imod det.

FO Punkt 5. Forslag om fjernsalg af varer fra tredjelande (IOSS)

– *Nyt forhandlingsoplæg*

KOM (2023) 0262

KOM (2023) 0262 – Bilag 2 (samlenotat)

KOM (2023) 0262 – Bilag 3 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)

KOM (2023) 0262 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer

KOM (2023) 0262 – svar på spm. 2 om udvidelsen af anvendelsesområdet for IOSS vil udgøre en forbedring af konkurrenceevnen for store onlineplatforme i tredjelande

EUU alm. del (20241) – Bilag 212 (udvalgsmødereferat side 34, senest behandlet i EUU 6/12-24)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Forslaget om fjernsalg af varer fra tredjelande skal adressere udfordringer ved e-handel. Det handler om betaling af moms, når man som forbruger køber en vare uden for EU.

I dag skal der betales moms af alle varer fra lande uden for EU, uanset værdi. Momsen ved sådanne køb kan afregnes via en elektronisk portal, Import One Stop Shop (IOSS), når værdien af varen er under 150 euro og dermed uden beregning af told.

IOSS er en ordning, hvor virksomhederne kun behøver at registrere sig og indbetale moms i ét EU-land. Derfra fordeles momsen til forbrugslandene. Ordningen er nem at administrere for virksomheder uden for EU, der sælger til forbrugere i EU. Den gør det også nemmere for myndighederne at kontrollere virksomhederne.

Tanken med forslaget er, at IOSS skal udvides, så ordningen også kan anvendes for varer med en værdi over 150 euro. Når både dette forslag og forslaget om toldreformpakken (*se punkt 4*) måtte være trådt i kraft, skal der betales både told og moms på alle varer, altså uden forskellige beløbsgrænser, via IOSS. Ambitionen er at tilskynde til, at så mange virksomheder som muligt vælger at bruge løsningen.

Bruges IOSS ikke, skal der i dag betales moms, når varen ankommer til EU, og regningen sendes til forbrugeren. Forslaget lægger op til, at ansvaret for momsbetalingen overgår til virksomhederne, der skal momsregistreres i forbrugslandene og betale momsen gennem denne registrering. Det er ambitionen, at virksomheder vil tænke, at det er nemmere at bruge IOSS, så de kan nøjes med at betale moms ét sted i stedet for i en masse lande.

Forslaget vurderes at kunne give bedre kontrol, øget regelefterlevelse og dermed også mere lige konkurrencevilkår samt mere gennemskuelige regler og priser for forbrugerne. Regeringen kan på den baggrund støtte forslaget.

Regeringen arbejder for, at de administrative byrder nedbringes, og at forslaget udformes i sammenhæng med toldforslaget, så vi ikke får unødigt dobbeltarbejde.

Regeringen arbejder desuden for, at der findes en fælles løsning til de tilfælde, hvor virksomhederne ikke betaler den moms, som de er forpligtet til – så man f.eks. som forbruger vil kunne få lov til at betale momsen, så man kan få sine varer frigivet.

FO Jeg beder om et mandat fra udvalget, hvor vi fra dansk side

- lægger stor vægt på, at administrative byrder for Skatteforvaltningen og dermed de statsfinansielle konsekvenser nedbringes.
- lægger stor vægt på, at forslaget udformes i sammenhæng med reglerne på toldområdet, så der ikke bliver dobbeltarbejde.
- lægger stor vægt på, at IOSS-ordningens robusthed forbedres, inden ordningen udvides.
- lægger vægt på, at der så vidt muligt indføres overordnede EU-regler for forbrugernes mulighed for at betale importmomsen på en vare, hvor leverandøren ikke afregner momsen.

Theresa Scavenius (UFG): I de parallelle diskussioner er det nogle af de samme instrumenter, man bruger, f.eks. at give større ansvar til virksomheder for selv at indberette moms. Det kan selvfølgelig være effektivt, men spørgsmålet er, om vi sikrer den korrekte momsindbetaling. Jeg noterer, at der i forslaget står, at moms er en vigtig kilde til de offentlige indtægter i de fleste lande – mellem 20 og 50 pct. af de samlede skatteindtægter i medlemslandene.

Mit konkrete spørgsmål til forhandlingsoplægget vedrører den sidste del. Det her handler vel om, at virksomheden selv kan indrapportere importmoms, men så står der alligevel, at hvis leverandøren ikke afregner momsen, skal der indføres nogle andre regler. Har vi et system, der kan sørge for, at de faktisk gør det, de skal, når vi nu ikke har tænkt os at tjekke dem så meget? Vil ministeren forklare, hvad der menes med det sidste punkt i forhandlingsoplægget?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Det er vurderingen fra myndighederne, at det her vil øge compliance. I dag er det et spørgsmål om, at varen bliver fanget, og så får forbrugeren en regning på moms. I virkeligheden er det heller ikke særlig gennemsigtigt for forbrugeren, for når man køber noget, ved man ikke nødvendigvis, hvad den samlede regning bliver. Ambitionen er, at det her vil betyde, at når man bliver registreret og får solgt varerne, så er der regnet moms af det, man sælger. Det her skal styrke regelefterlevelsen.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg forstår godt, at det er ambitionen, og det er en rigtig god ambition. Spørgsmålet er bare, om det bliver sådan i praksis. Hvis der i forvejen er problemer nogle steder i landene, hvordan vil det nye instrument så løse det? Jeg synes, det virker meget usikkert, hvorvidt det kan lade sig gøre. Vi har for stor tillid til, at virksomhederne selv kan indberette det. Jeg synes, det er en for overdreven erhvervsvenlig regulering. Så jeg kan ikke støtte forhandlingsoplægget. Jeg vil opfordre til, at ministeren arbejder videre med at sikre reglerne og gør det robust, som der står – for det er i virkeligheden det, der er min bekymring.

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Det kommer jo an på, om man tror, at det bedste er, at der ikke er en central afregning og nogle automatikker forbundet med det. Det er sådan, det er i dag. Man vil give så stort incitament som muligt til at bruge IOSS, da det netop vil give en højere grad af automatik på, at momsen bliver afregnet, når der bliver handlet. Det er en måde at øge

compliance på og give en styrket gennemsigtighed for forbrugerne – også på forhånd, i stedet for når en vare lander.

Næstformanden (Henrik Møller): Jeg kan konstatere, at der ikke er et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet det kun er Theresa Scavenius (UFG), der har ytret sig imod det.

FO Punkt 6. Forslag om forenkling af EU's finansielle instrumenter (InvestEU)

– *Nyt forhandlingsoplæg*

KOM (2025) 0084

KOM (2025) 0084 – Bilag 1 (samlenotat)

KOM (2025) 0084 – Bilag 2 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)

KOM (2025) 0084 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer

KOM (2025) 0084 – svar på spm. 2 om, hvorvidt der er tale om nye bidrag fra medlemslandene til EU-budgettet i forbindelse med de nye garantiprovisioner på 1 mia. euro, som svarer til en forøgelse af InvestEU-garantien på 2,5 mia. euro?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Sagen handler om omnibuspakke II om forenkling af finansielle EU-instrumenter (omnibuspakke I handlede om forenkling af bæredygtighedsrapportering). Jeg forelægger forslaget allerede i dag, da der muligvis kan opnås hurtig enighed i Rådet.

Forslaget har til formål at forenkle rapporteringskrav forbundet med EU's finansielle instrumenter – særlig InvestEU – og skal desuden effektivisere og forøge EU-garantien under InvestEU. InvestEU-programmet blev oprettet i 2021 for at fremme investeringer i bl.a. forskning, innovation og digitalisering.

InvestEU-programmet omfatter en fond under EU-budgettet, som udsteder garantier til finansielle partnere som f.eks. Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Disse partnere kan på grundlag af garantien yde lån til investeringsprojekter, som ikke kan opnå tilstrækkelig finansiering på markedsvilkår, f.eks. grundet en høj risiko for tab, men som vurderes samfundsøkonomisk rentable. Kommissionen anslår, at InvestEU siden oprettelsen har mobiliseret investeringer i EU for næsten 300 mia. euro.

Kommissionens forslag lægger op til at forenkle rapporteringskrav for virksomheder, der modtager finansiering under InvestEU. Det skal bl.a. ske ved at reducere frekvensen af rapportering og ved at undtage flere virksomheder fra dele af rapporteringskravene. Kommissionen vurderer, at forslaget vil kunne medføre administrative besparelser for omkring 350 mio. euro på tværs af EU og vil særlig gavne små og mellemstore virksomheder.

Forslaget skal derudover forøge EU-garantien under InvestEU med 2,5 mia. euro og forøge de tilhørende garantiprovisioner med 1 mia. euro. Garantiprovisionerne er hensættelser på EU-budgettet til at afdække risikoen for tab på garantierne under InvestEU. Forøgelsen af EU-garantien finansieres primært igennem tilbageløb, dvs. anvendelse af frigjorte garantiprovisioner fra tidligere investeringsinstrumenter, som ikke er blevet anvendt til at dække tab.

Forslaget lægger også op til at effektivisere InvestEU-instrumentet ved at forbedre mulighederne for at sammenlægge EU-garantien med støtten fra andre investeringsinstrumenter under EU-budgettet.

Den forøgede garanti og effektiviseringerne ventes ifølge Kommissionen at mobilisere yderligere investeringer i EU for samlet omkring 50 mia. euro.

Regeringen støtter InvestEU, som bidrager til at fremme investeringer i EU, og kan støtte forslaget. Regeringen støtter desuden målsætningen om at forenkle rapporteringskrav og reducere virksomhedernes administrative byrder.

FO Jeg beder om et mandat fra udvalget, hvor vi fra dansk side

- lægger stor vægt på, at forslaget skaber en markant og reel byrdereduktion for de virksomheder, som opnår finansiering understøttet af garantier under InvestEU, i forhold til rapporteringskrav.
- lægger stor vægt på, at forhandlingerne om den næste MFF (den flerårige finansielle ramme) ikke foregribes.
- lægger vægt på en hurtig håndtering af forslaget med henblik på at sikre øgede investeringer i EU og fremme af fælleseuropæiske projekter af betydelig merværdi.
- lægger vægt på, at risici for EU-budgettet forbundet med InvestEU afgrænses og følger sunde budgetprincipper, jævnfør EU's finansforordning.

Theresa Scavenius (UFG): I forbindelse med budgettet er der bred enighed i udvalget og fra regeringens side om, at man er bekymret for stigende fejlrat, og om EU-midler bliver brugt korrekt. Nu kommer der en masse forslag, hvor man deregulerer, forsimples, forenkler og mindsker rapporteringskrav. Rapporteringskravene er indført for at undgå misbrug af midlerne. Med den nye linje er vi mindre sikre på, at pengene bliver brugt til det, der oprindeligt blev vedtaget, og det synes jeg er bekymrende og ærgerligt.

Der bliver snakket om små og mellemstore virksomheder. Det lyder meget godt, at vi skal fremme de små virksomheder. Men det virker også lidt, som om definitionen af en lille og mellemstor virksomhed bliver yderligere udvandet, så det ikke handler om de små enkeltmandsvirksomheder, men at det i virkeligheden handler om ret store virksomheder. Hvilke typer af små og mellemstore virksomheder taler vi om? Hvor store er de?

I forhold til budgettet bliver der brugt virkelig meget forskellig sprogbrug. Der bliver både brugt termer som direkte tilskud, garantiprovision, der er noget med 170 mio. kr., som vi fra dansk side stiller i garanti. Hvad betyder økonomien i praksis i forhold til de økonomiske risici forbundet med forslaget?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Jeg kan bekræfte, at der er en simplificerings- og forenklingdagsorden – det synes jeg er en god idé, så det har jeg ingen problemer med at stå på mål for. Tværtimod kan man sige, at flere regler og mere regulering ikke nødvendigvis har vist sig at leve op til det, der var ønsket, så jeg tror sådan set, at det er en god idé at prøve en anden medicin.

Her drejer det sig om forenkling af rapporteringskrav, både for implementeringspartnerne, såsom EIB, og for virksomhederne, som ender med at modtage finansiering. Det er særlig målrettet de små og mellemstore virksomheder. Jeg tror aldrig, at små og mellemstore virksomheder har været defineret ved at være enkeltmandsvirksomheder. Jeg kan ikke huske den præcise definition i EU-sammenhæng.

I forhold til rapporteringsbyrderne, som der lægges op til at lempe: Det handler især om, hvordan det bidrager til forskellige strategiske prioriteter. Det handler ikke om kontrollen af, om midlerne bliver brugt korrekt.

Man bruger noget af råderummet på EU-budgettet til at garantere i forhold til risikoen. Det er kun i de situationer, hvor der måtte være noget, der ikke går, som det skal, at man får udløst garantiprovisionen. Det er en måde at håndtere garantier og provisioner på, som er kendt fra andre sammenhænge. Noget af finansieringen er tilbageløb fra garantier, der netop ikke er blevet udløst.

Theresa Scavenius (UFG): Pointen med alle disse projekter er jo, at det skal være højrisikoprojekter, så i mange af tilfældene skal vi give garantiprovisioner. Hvor kommer de penge fra? Bliver de taget fra budgettet? Idéen er vel, at vi har en masse projekter, som der normalt ikke er privat finansiering til, så derfor skal vi hjælpe og i praksis betale for det.

I forhold til enkeltmandsvirksomheder: Nogle gange kan man få et indtryk af, at man gerne vil støtte de små virksomheder, men i et andet forslag blev det defineret som virksomheder med ca. 1.000 medarbejdere, og det synes jeg er en ret stor virksomhed. Så det handler om sprogbrugen.

Der står i samlenotatet, at nogle af pengene kan bruges på renteafbetaling på genopretningslånene. Hvad betyder det i forhold til budgettet?

Christian Friis Bach (V): SMV'er er i EU-regi ikke defineret som virksomheder med 1.000 medarbejdere, men op til 250.

Regeringen siger altid, at vi ikke skal foregribe MFF-budgetforhandlingerne. Jeg synes, der er meget perspektiv i at forenkle og lave stærkere investeringsinstrumenter. Kan det ikke inspirere til MFF-forhandlingerne, nu hvor vi for alvor skal til at mobilisere langt flere investeringer i Europa? Kunne det give mod på at gøre mere inden for innovative blandede mekanismer med forskellige former for sikkerhed eller risikodeling med private investeringer?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Theresa Scavenius angående påvirkningen af EU-budgettet: Der bliver givet nogle garantier, og så sætter man provision af til at kunne dække det. Det er rigtigt, at der er risiko forbundet med at stille en samlet garanti for alle projekter, men det vil jo ikke være dem alle, der går galt. Hvis man sætter provision af til dem alle, er der midler til at dække det, der går galt. Det er et relativt almindeligt princip i andre sammenhænge, såsom i forbindelse med kreditgivning i banker.

En del af pengene kommer fra tilbageløb fra garantier, der ikke er blevet udløst. Dem kan man reaktivere, og Kommissionen forventer, at noget af tilbageløbet vil bruges til renteafbetalinger. Det vil skulle besluttes som led i budgettet for 2026.

Til Christian Friis Bach: Vi er ret stringente på, at vi ikke synes, MFF-forhandlingerne skal foregribes, for hvis man ikke tager det forbehold og bare kaster sig ud i det, er man ikke sikker på at få sikret de samlede balancer. Men jeg er enig i tænkningen om også at bruge EU-budgettet til i langt højere grad at låse op for flere investeringer og mere privat kapital. Vi kan ikke løfte investeringsbehovet i Europa alene med offentlige midler. Privatkapitalen er nøglen.

Theresa Scavenius (UFG): Vi taler om ret store beløb i forhold til garantiprovisionerne. Økonomien bag det ser lidt usikker ud. Det er selvfølgelig kort beskrevet her, men grundlæggende er jeg

bekymret for, hvordan det går med de projekter, hvor der er kommercielle og private interesser, og hvor midlerne ikke går til det, der er politisk bestemt – f.eks. i forskningsprogrammer, hvor der skal være noget faglighed, f.eks. klimaprogrammer.

Kommissionen foreslår at justere definitionen af SMV'er, og derfor ved vi ikke lige nu, hvad definitionen er, og det er ret afgørende at vide, hvor definitionen ender.

Jeg kan ikke støtte forhandlingsoplægget.

Næstformanden (Henrik Møller): Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Theresa Scavenius (UFG) har ytret sig imod det.

FO Punkt 7. Forslag om låneinstrument til forsvarsinvesteringer (SAFE)

– *Nyt forhandlingsoplæg*

KOM (2025) 0122

KOM (2025) 0122 – Bilag 1 (samlenotat)

KOM (2025) 0122 – Bilag 2 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)

KOM (2025) 0122 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer

KOM (2025) 0122 – svar på spm. 2 om, hvorvidt regeringen i forhandlingerne om SAFE i Rådet vil afvise at støtte et resultat, hvor den foreslåede genudlånsmodel erstattes af en tilskudsmodel

EU-note (20241) – E 11 (EU-nyt: Låneinstrument og national undtagelsesklausul)

EUU alm. del (20241) – Bilag 318 (udvalgsmødereferat side 2, senest behandlet i EUU 5/3-25)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): SAFE (Security Action For Europe) følger op på »ReArm Europe«-pakken, som jeg forelagde ekstraordinært for udvalget den 5. marts 2025.

Jeg forelægger forslaget i dag, da der muligvis kan opnås hurtig enighed i Rådet. Det skal ses i lyset af, at EU-landene generelt er enige om det akutte behov for at styrke europæisk forsvar.

Forslaget bemyndiger Kommissionen til at optage lån for op til 150 mia. euro, der skal udmøntes gennem genudlån til EU-lande, som anmoder om sådanne EU-lån. Lånene skal finansiere udgifter til fælles indkøb og anskaffelser af forsvarsmateriel og forsvarsunderstøttende produkter. De første 12 måneder af instrumentets levetid vil dog være undtaget kravet om fælles indkøb.

Ideen med instrumentet er, at lande med høje låneomkostninger vil kunne få adgang til lån med renter, der er lavere end landenes egne statsgældsrenter, med henblik på at kunne finansiere forsvarsinvesteringer. Fælles indkøb og anskaffelser under instrumentet vil desuden være fritaget for moms.

Ud over EU-lande, der modtager lån fra instrumentet, vil øvrige EU-lande, der ikke modtager lån, og en række tredjelande også kunne deltage i fælles indkøb og anskaffelser. Det gælder tredje-lande, som er tæt relateret til EU, herunder Ukraine, EØS-/EFTA-lande og kandidatlande samt lande med en sikkerheds- og forsvarsaftale med EU.

Forslaget opstiller desuden en række udbudsbetingelser, som har til formål at styrke europæisk forsvarsindustri. Det vedrører bl.a. krav til europæisk lokation for kritisk vigtige leverandører og krav om, at mindst 65 pct. af omkostningerne forbundet med komponenter i et fælles indkøb skal have oprindelse i et EU-land, et EØS-/EFTA-land eller Ukraine.

Regeringen ser med alvor på den sikkerhedspolitiske situation og finder det væsentligt, at EU-landene øger investeringerne i deres eget forsvar. Regeringen støtter på linje med det mandat, jeg bad om i udvalget den 5. marts 2025, at Kommissionen har fremsat forslag til SAFE-instrumentet. Regeringen kan generelt støtte det konkrete forslag. Det er positivt, at det midlertidige instrument udmøntes gennem udlån til EU-landene, og at instrumentet har til formål at bidrage til en hurtig og effektiv oprustning, som kan styrke den europæiske forsvarsindustri.

FO Jeg beder om mandat fra udvalget, hvor vi fra dansk side

- lægger stor vægt på, at låneinstrumentet til forsvarsinvesteringer bidrager til reel og hastig opbygning af europæisk forsvarsevne, der afspejler den aktuelle sikkerhedspolitiske situation og målrettes udlån til finansiering af aktiviteter, der vurderes at styrke europæisk forsvar og sikkerhed.
- lægger stor vægt på, at instrumentet er målrettet kritiske kapabilitetshuller i Europa samt styrkelse af europæisk forsvarsindustriel kapacitet, og at instrumentet derfor indrettes således, at disse formål imødekommes bedst muligt.
- lægger stor vægt på, at instrumentet er af midlertidig karakter og generelt baseres på sunde økonomiske principper, der bevarer incitamentet til ansvarlig økonomisk politik i EU-landene på linje med Kommissionens forslag.
- lægger vægt på en balanceret tilgang til procedurer for indkøb, hvor formålet er at styrke den europæiske forsvarsindustrielle kapacitet, men at der samtidig tages hensyn til behovet for en hurtig og effektiv europæisk oprustning, herunder fleksibilitet ved evt. behov for indkøb i tredjelande.
- lægger vægt på, at der fastlægges klare rammer for, hvordan momsfritagelsen for køb under låneinstrumentet til forsvarsinvesteringer skal administreres i praksis.
- lægger vægt på, at kompetencefordelingen i EU-traktaten respekteres.

Theresa Scavenius (UFG): Der er masser af ting, man kunne diskutere, bl.a. budgettet og økonomien bag det. Men da vi har været igennem det et par gange, vil jeg hellere stille spørgsmål om balancen mellem den forsvarsindustrielle kapacitet og hensyn til oprustning. Taler vi om europæisk oprustning, eller styrker vi mere en generel forsvarsindustriel oprustning eller konkurrenceevne, hvor det mere handler om at øge udbuddet af forsvarsprodukter og i mindre grad om at købe?

Vil ministeren kommentere på det, der står i forslaget om, at hvis man ikke kan indkøbe det, man har behov for, må man gerne købe det i tredjelande? Tredjelande må gerne etablere entiteter i Europa, og dermed indgår de i det, der kaldes europæisk. Det er alt sammen relevant i forhold til USA, men også hele den geopolitiske situation. Man kan forestille sig, at en amerikansk virksomhed etablerer sig og opretter en filial i Europa. Så tæller det som europæisk. Er det sådan, man skal forstå det?

Jens Henrik Thulesen Dahl (DD): Det er jo desværre et nødvendigt forslag. Danmarksdemokraterne bakker op om det, som vi bakkede op om den samlede pakke. Jeg har bare brug for, at ministeren bekræfter, at Danmark principielt ikke ønsker fælles låntagning i EU, men at vi som undtagelse accepterer det i denne sammenhæng med de rammer, der nu sættes op for det.

Claus Jørgensen (SF): SF bakker op om forhandlingsoplægget. Jeg har et spørgsmål i forhold til Trumps fine skiltshow forleden dag. Her lægges der op til, at 65 pct. af pengene skal bruges i Europa, EØS-landene eller Ukraine. Hvad kan det betyde, i forhold til hvad Trump så tænker? De penge kommer jo ikke nødvendigvis til at gå til noget amerikansk. Kan han se det som en form for drillerier eller statsstøtte, som gør, at han reagerer på det?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Theresa Scavenius: Jeg synes, at spørgsmålet om, hvorvidt det handler om at styrke udbuddet, altså industrien, eller efterspørgslen, er to sider af samme sag. Det er velkendt og – synes jeg – står meget klart, at der er brug for oprustning, og derfor er der en efterspørgsel. Vi har et behov for at købe noget, og derfor har vi også et behov for, at der er mere at købe – og også at der er mere europæisk at købe. Det er svært at se for sig, at det giver meget mening at insistere på at få en stærkere forsvarsindustri, der kan producere langt mere, hvis der ikke var nogen, der efterspurgte at købe det.

Hvis jeg forstår det rigtigt, går spørgsmålet om tredjelande på, at vi siger, at der er nogle lande, vi gerne vil samarbejde med i den her forbindelse. Jeg henviste til EØS-/EFTA-landene, EU-kandidatlandene, potentielle EU-kandidatlande og lande, som vi har en sikkerheds- og forsvarsaftale med. Det er et udtryk for, at vi synes, det giver mening at samarbejde med dem om det – selvfølgelig under forudsætning af at de selv tilvejebringer finansieringen til det.

Til Jens Henrik Thulesen Dahl: I forhold til spørgsmålet om lån kan jeg bekræfte, at det havde været et langt bedre udgangspunkt, at hvert land løftede sin egen andel af investeringer i egen oprustning. Det gør de også via genudlån, men vi låner pengene i fællesskab for at give rentefordelen til de lande, som vi objektivt set ved er udfordrede på deres statsgældsrenter, fordi de desværre ikke har lige så sunde offentlige finanser, som nogle af os andre har. Så helt principielt kan jeg bekræfte, at vi hellere ville have haft, at man var i stand til at løfte det, ligesom vi skal løfte vores andel. Men da det er supervigtigt, at vi løser oprustningsopgaven, har vi vurderet, at det er en ny situation, hvor vi bliver nødt til at genoverveje, hvordan vi hjælper det bedst på vej. Regeringen står fuldt og helt bag forslaget, for det er en alvorlig situation.

Man kunne forestille sig, at det også kunne blive relevant i fremtiden, hvis vi for alvor skal i gang med en genopbygning af Ukraine. Der ville EU også skulle spille en kæmpe rolle à la Marshallplanen, og det ville være en oplagt diskussion, om vi skulle løse noget på samme måde, som vi gør her.

Theresa Scavenius (UFG): Sydkorea er f.eks. et af de lande, vi har forsvarssamarbejde med. Hvordan hjælper det Europa, hvis de er med i forsvarsindustrikapacitetsforøgelse? Spørgsmålet om udbud og efterspørgsel er lige præcis den interessante politiske diskussion. Når vi f.eks. snakker om havvind, laver vi jo statslige udbud, frem for at starte med at spørge: Hvor mange penge skal vi poste i industrien, for at vi derefter kan købe noget? Det bekymrer mig, at det er en dyr model for forsvarspolitik, som bliver etableret.

Hvilke typer af forsvarsprodukter taler vi om i forslaget i forhold til afgrænsning af lande? Det synes jeg ikke er særlig specificeret. Der står bare, at det skal være effektivt, og at betingelserne skal være så minimale som muligt. Er der f.eks. nogle typer, vi ikke ønsker, fordi de kan overskride nogle konventioner eller folkeretten?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Claus Jørgensen: Jeg beklager, at jeg glemte spørgsmålet om, hvorvidt det kan være en provokation i forhold til Trump. Det kan man jo ikke udelukke. Det er et forsøg på at vælge en balanceret tilgang fra Kommissionens side, hvor man anerkender, at der er nogle behov, som vi er nødt til at dække ved også at se mere bredt ud, men at vi også har en klar interesse i ud fra en geopolitisk og sikkerhedspolitisk situation at kunne mere i Europa – og i

øvrigt også få øget udbuddet i Europa. Det er ikke sådan, at man bare lige kunne bestille alt muligt andre steder end i Europa og så få det leveret på et øjeblik, hvis man ville. Der mangler udbud på det her område, givet den større efterspørgsel.

Til Theresa Scavenius: Det gælder stadig væk, at 65 pct. af komponenterne skal bruges i et EU-land, et EØS-/EFTA-land eller Ukraine. Det er det, der styrer de samarbejder. At der er en regel om, at 65 pct. skal bruges i EU, vil ikke afholde fra, at man vil kunne samarbejde med f.eks. Sydkorea om fælles indkøb.

I forhold til de konkrete ting, man kan købe, tror jeg, at den liste, der står i forvejen, er så tæt, vi kan komme på det på nuværende tidspunkt: ammunition, missiler, artillerisystemer, mindre droner, antidroneudstyr, beskyttelse af kritisk infrastruktur, cyberbeskyttelse og beskyttelse af militær mobilitet, luft- og missilforsvar osv. Det er forsvarsministrene, der håndterer den del af det.

Theresa Scavenius (UFG): I forhold til de 65 pct. er det netop interessant, at der står, at tredjelandssentiteter kan etablere sig i Europa, og så gælder de samme regler. Derudover skal mange af reglerne defineres bilateralt senere. I det hele taget synes jeg, det virker som et hastelovforslag – og det er det jo også – hvor der ikke er nogen konsekvensanalyse, og Europa-Parlamentet kommer ikke ind over det. Mange af elementerne virker stadig usikre. Så jeg kan ikke støtte forhandlingsoplægget. Men jeg vil opfordre ministeren til at tænke mere i at styrke den europæiske oprustning frem for udelukkende den forsvarsindustrielle kapacitet.

Næstformanden (Henrik Møller): Jeg kan konstatere, at der ikke er et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet det kun er Theresa Scavenius (UFG), der har ytret sig imod det.

FO Punkt 8. Forslag til ændring af habitatdirektivet fsva. beskyttelsesniveauet for ulv

– *Nyt forhandlingsoplæg*

KOM (2025) 0106

KOM (2025) 0106 – Bilag 1 (samlenotat)

KOM (2025) 0106 – Bilag 3 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (20241) – Bilag 358 (kommenteret dagsorden)

KOM (2025) 0106 – svar på spm. 1 om non-papers og positionspapirer

Ministeren for grøn trepart (Jeppe Bruus): Jeg forelægger sagen til tidligt forhandlingsoplæg.

Kommissionen har fremsat et forslag til en målrettet ændring af habitatdirektivet. Med forslaget lægges op til at sænke beskyttelsesniveauet for ulv under direktivet ved konkret at flytte ulven fra direktivets bilag IV for strengt beskyttede arter til bilag V for beskyttede arter.

Forslaget er fremlagt som opfølgning på vedtagelsen i december 2024 af nedlistningen af ulv under konvention om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder – den såkaldte Bernkonvention.

Beslutningen under Bernkonventionen trådte i kraft den 7. marts 2025, og forslaget til ændring af habitatdirektivet skal ses som en opfølgning på denne beslutning for dermed at bringe EU og dets medlemsstaters internationale forpligtelser i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Nedlistningen under Bernkonventionen kom på baggrund af et forslag fra EU, som vi fra dansk side støttede op om. Miljøministeren forelagde sagen i udvalget i juni 2024 og fik forhandlingsmandat til holdningen. Det er fortsat regeringens holdning, at den voksende ulvebestand i Europa og i Danmark kalder på større fleksibilitet til regulering af ulve.

Det er min klare holdning, at befolkningens tryghed kommer før ulvens behov, og ulve skaber utryghed i Danmark – særlig når de færdes i bebyggede områder – og de lægger stort pres på husdyrholdere. Derfor skal vi finde en balance, hvor ulven kan være i Danmark på menneskernes præmisser – ikke omvendt.

På nuværende tidspunkt har Kommissionens forslag været drøftet i Rådets miljøarbejdsgruppe, og der var bred opbakning til forslaget og til at gennemføre en hurtig og målrettet ændring – uden i øvrigt at åbne direktivet. Derfor forventes det, at der på det kommende møde i Coreper træffes beslutning om, at Rådet støtter Kommissionens forslag.

Det polske formandskab planlægger, at forslaget vedtages, da støtten på arbejdsgruppeniveau var overvældende. Europa-Parlamentet har også tilkendegivet, at de støtter en hurtig vedtagelse af Kommissionens forslag uden ændringer.

Min holdning er, at vi i samme ombæring burde se på, hvordan vi vurderer ulvens bevaringsstatus. Efter nedlistningen er landene nemlig fortsat forpligtede til at opnå og opretholde gunstig bevaringsstatus. Denne vurdering foretages nationalt, selv om ulven som bekendt ikke respekterer landegrænser. Den danske ulvebestand er bare en lille del af en større centraleuropæisk bestand. Jeg

mener, at det er denne bestand, vi i Danmark burde vurdere bevaringsstatus for – og ikke den danske del alene. På den måde ville vi kunne få en lavere tærskel for, hvornår vi kan regulere den danske ulvebestand.

En sådan ændring er ikke på bordet for nuværende, og den er ikke mulig i den proces, som et flertal i Rådet ønsker. Derfor vil jeg fortsætte med at arbejde for, at Danmark får denne mulighed, når mulighederne byder sig, men det vil selvfølgelig kræve, at jeg indhenter et andet mandat til det. Danmark har f.eks. intervenseret i flere sager ved EU-Domstolen om vurdering af ulvens bevaringsstatus og talt for at sikre størst mulig fleksibilitet i forhold til reguleringen af ulv. Udvalget er orienteret om sagerne efter den sædvanlige procedure.

Under alle omstændigheder vil vi stadig skulle genoprette og sikre en gunstig bevaringsstatus for ulven. Indtil ulvens bevaringsstatus eventuelt bliver gunstig, er ulven fredet i Danmark.

FO Oplægget til den danske linje er indeholdt i regeringens indstilling til forhandlingsoplæg:

Det indstilles, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget.

Christian Friis Bach (V): Vi bakker selvfølgelig op om forhandlingsoplægget.

Det er et virkelig alvorligt problem en række steder nu. Vi ser nogle helt åbenlyse problemulve, som åbenbart angriber igen og igen i bestemte området, og det er uholdbart. Hvornår forventer man at kunne gøre noget ved det problem? Hvis ikke der findes en ramme her, findes der så nogle særlige undtagelsesbestemmelser, som man kunne iværksætte for at sætte ind over for de meget tydelige problemer bestemte steder?

Den estiske højesteret har stillet nogle spørgsmål til EU-Domstolen, som har ført til præjudicielle spørgsmål, og generaladvokaten er kommet med indstillinger, som bl.a. betyder, at vi skal forhandle med Tyskland, hvis vi skal nå dertil, hvor vi skal regulere den danske ulv. Har Danmark allerede taget initiativ til at have en samtale med Tyskland om den samlede bestand og reguleringen i det nordtyske og danske område?

Ministeren sagde, at der er bred opbakning. Så vidt jeg ved, kræver det enstemmighed. Betyder »bred opbakning«, at det ikke tegner til, at nogen i EU vil stemme imod?

Theresa Scavenius (UFG): Skal man beskytte naturen og dyr, eller skal man lave bredere rammer for, at vi kan trænge natur og dyr endnu mere ind i en krog? Jeg ser forslaget som endnu et udtryk for, at ulven ikke er vigtig at beskytte. Danmarks Naturfredningsforening skriver i sit hørings svar, at man er ærgerlig over, at man lempet beskyttelsen af arter i stedet for at højne beskyttelsen af de truede arter, som ikke er beskyttet. De spørger også, om regeringen har ambitioner om at opdatere habitatdirektivets bilag for nogle af de arter, som skulle beskyttes i højere grad?

Ministeren siger, at Danmark i lang tid har arbejdet aktivt for denne sag. Hvordan er sagen blevet rejst? Har Danmark spillet en aktiv rolle i at ændre Bernkonventionen? Det er ikke noget vi er blevet orienteret om i Europaudvalget.

Der er ikke lavet en konsekvensvurdering. Hvad vil vi gøre fra dansk side? Vil vi begynde at regulere, altså skyde dyrene? Hvor meget vil vi gøre det, og af hvilke årsager og hensyn? Hvad skal vi bruge redskabet til?

Ministeren for grøn trepart (Jeppe Bruus): Lad mig starte med de problemer, ulven giver. Definitionen af en problemulv er reguleret ret hårdt, og den definition er jeg i gang med at se på. Definitionen blev ændret senest under Jakob Ellemann-Jensen ud fra de internationale juridiske rammer. Jeg har sat et arbejde i gang i samarbejde med Justitsministeriet for at finde ud af, om vi har flere muligheder for at agere inden for den nuværende ramme. Jeg er på trapperne med et svar på det. Det kan give muligheder, særlig der, hvor ulve løber ind i byerne.

Ulven er ikke farlig for mennesker. Der er kommet flere ulve hen over de senere år, og i takt med at der kommer mere natur, kommer der også andre arter. Jeg mener ikke, at der ikke skal være ulv i Danmark. Vi skal finde en balance, hvor der er plads til ulven, men hvor vi også respekterer, at vi er et lille land.

Der er nødt til at ske en del oplysning for de borgere i områder, hvor ulven er. Jeg deltog i et borgermøde i Oksbøl, hvor der dukkede 600 mennesker op, og vi havde en fin aften med faglige indlæg om perspektiver på ulven. Der er en frygt for, om man kan gå på gaden med sine børn, eller om man kan have en skovbørnehave gående ude. Der var ret klare svar på, at det behøver man ikke være bange for. En ulv går ikke fra at løbe rundt ude i skoven til dagen efter at angribe ud af det blå. Det er en fase, hvor man har mulighed for at gribe ind, hvis det skulle udvikle sig. Der er ikke nyere empirisk evidens for, at ulven angriber mennesker. Der har været enkelte tilfælde, men det er tilfælde, hvor man har fodret ulven eller har gjort den delvis tam. Det betyder ikke, at den ikke skaber frygt og utryghed, og det er man nødt til at anerkende. Så jeg arbejder på at finde ud af, hvad kan vi få af stærkere værktøjer til at sørge for, at ulven ikke går ind i byerne. Derudover har jeg været i dialog med fåreavlerne om, hvordan vi sørger for, at de passer bedre på deres får, og at ulve, der passerer ulvesikrede hegn, kan betegnes som problemulve.

Til Theresa Scavenius: Da man ændrede ulvens status fra strengt beskyttet til beskyttet i Bernkonventionen, støttede Danmark det, og det havde miljøminister Magnus Heunicke fået mandat til. Nu indhenter jeg mandat til at støtte en ændring af habitatdirektivet på baggrund af Bernkonventionen. At ændre status fra strengt beskyttet til beskyttet åbner for, at man kan regulere ulven, når den opnår en gunstig bevaringsstatus. Nogle mener, at vi ikke overhovedet på noget tidspunkt skal regulere ulven. Men vi regulerer jo vildt. Ulven er fredet, fordi den ikke har opnået gunstig bevaringsstatus. Men det er vurderingen, at den er ved at have opnået det, og derfor lægger Kommissionen op til at følge Bernkonventionen, og det er meget naturligt, at vi kommer til et niveau, hvor vi regulerer den.

Til Christian Friis Bach: Vi er i gang med at kigge på, om vi skal tage kontakt til Tyskland. Ulven skal først opnå gunstig bevaringsstatus i Danmark, og der er vi ikke endnu. Der kommer en optælling til sommer. DCE (Nationalt Center for Miljø og Energi) har for nylig ændret opgørelsesmetoden for ulve, og det er jeg i gang med at bore ud, og det vil jeg selvfølgelig dele med Folketinget.

Svenskerne har også været igennem et forløb, hvor de har reguleret ned til 170 ulve, og der kører en sag på det, som jeg følger med stor interesse.

NOT

Jeg vender tilbage med et skriftligt svar på spørgsmålet om den estiske højesteret.

Det er ikke en enstemmig afgørelse, men en flertalsafgørelse. Jeg har holdt møde med den europæiske miljøkommissær for at tilkendegive de danske holdninger. Vi har været i gang med at af søge mulighederne for at forhandle et ændringsforslag, for vi ser gerne, at den danske ulvebestand skal ses som en del af den centraleuropæiske bestand og ikke isoleret set inden for nationalgrænsen. Kommissæren lyttede, men Kommissionen ønsker at fremme forslaget uden ændringer, bl.a. fordi nogle måske kunne tænke sig også at regulere andre arter, f.eks. skarven eller sælen. Kommissionen har ønsket at fremme dette forslag alene med fokus på ulven. Så jeg kan ikke stille et ændringsforslag, når der er tale om en flertalsafgørelse og jeg ikke kan få opbakning til det. Så skulle jeg i hvert fald indhente et andet mandat i Folketinget, og det er ikke det mandat, jeg indhenter i dag.

Til Theresa Scavenius: Konsekvensvurderingen kommer til sommer.

Claus Jørgensen (SF): For os er det en principsag. Vi mener ikke, at vi skal sænke den strenge beskyttelse af ulven, så vi kan ikke bakke op om forhandlingsoplægget.

Det er vigtigt at huske, at ulve ikke er farlige for mennesker. Der har været ulve i 25 år i Tyskland uden nogen angreb på mennesker. Ulven er en truet dyreart, som efter 200 års fravær er vendt tilbage til dansk natur, hvilket vi synes er ret positivt. Vi har dog stor forståelse for, at ulve, der kommer for tæt på mennesker, kan være skræmmende. Som vi forstår det på de grønne organisationer, kan man med det nuværende beskyttelsesniveau godt regulere problemulve – altså ulve, der har udviklet sig til ikke at være menneskesky.

Vi opfordrer konsekvent regeringen til at vedtage helheds- og forvaltningsplanen, som Vildtforvaltningsrådet lavede for Miljøministeriet i 2019, som netop har til formål at fastlægge en strategi for, hvordan man regulerer forvaltningen af ulvebestanden i et givent område – f.eks. i et land eller en region – hvor man både balancerer bevaringshensyn, lovgivning, økosystemhensyn og interesser fra landbrug, jagt og lokalbefolkningen.

Ulve angriber får. Som fåreavler har man pligt til at passe på sine dyr, og derfor har vi været med til at bevilge penge til ulvesikrede hegn og til opretning, hvis der opstår ulveskader.

Med den polariserede debat om ulve i Danmark synes vi, det er et forkert signal at lempe ulvens beskyttelsesniveau. Risikoen er, at danskerne tager loven i egen hånd. Der var f.eks. en sag i 2018, hvor en jæger skød en ulv ud af sin bil.

Vi er stærkt utilfredse med Kommissionens tilgang til habitatdirektivet i denne sag, som regeringen bakker op om. Der findes en masse rødlistede og truede arter, som ikke er beskyttet af direktivets bilag. For at kunne vende tabet af arter og biodiversitet har vi brug for en faglig tilgang med en generel revision af direktivets bilag, så vi får truede arter tilbage på bilagene og forpligter medlemsstaterne til at beskytte dem. Vi kan ikke støtte en politisk tilgang til biodiversitet, hvor man vælger at plukke én art ud, som er i o.k. tilstand visse steder i Europa, og som principielt kan komme det i Danmark, og hvor man fuldstændig ignorerer beskyttelsesbehovet for en masse truede arter.

Hvorfor støtter regeringen Kommissionen i at lave ændringer i habitatdirektivet, som nedgraderer naturbeskyttelsen af én art frem for en fagligt funderet revision af direktivet, som kan sikre, at mange rødlistede og truede arter, der i dag ikke er beskyttet, også vil blive det?

Jens Henrik Thulesen Dahl (DD): Jeg er glad for at høre ministeren anerkende udfordringerne – både at ulvene skaber utryghed, og at der er behov for at gøre yderligere, end der lægges op til her. Forslaget giver lidt flere muligheder, men hvis der er brug for yderligere mandater til at gå videre, er vi i Danmarksdemokraterne absolut klar til at bakke op om det. Vi mener ikke, der er plads til ulve i Danmark. Vi må arbejde hen imod i hvert fald til en start at få styr på problemulvene og få håndteret utrygheden. Jeg er spændt på at høre mere om det, ministeren er ved at afklare i forhold til mulighederne for at få mere styr på det.

Theresa Scavenius (UFG): Claus Jørgensen havde rigtig mange gode pointer, og dem vil jeg lægge mig i slipstrømmen af.

Ministeren siger, at vi ikke skal agere frygtbaseret, at der selvfølgelig er plads til ulve i Danmark, og at vi skal have mere natur i Danmark, og det lyder rigtig godt. Derfor undrer det mig, at forhandlingsoplægget er så kort. Normalt er der vægtninger af forskellige hensyn. Kunne ministeren finde på at tilføje en vægtning om, at man altid vil følge faglige organisationers anbefalinger til regulering? Det kunne være rigtig fint, for vi kan se, at beskyttelsen af ulven har virket – det er jo derfor, den er i fremgang. Derfor virker det paradoksalt, at man fjerner noget, så snart det virker. Det er jo logisk, at bestanden af ulv vil gå tilbage igen.

Ministeren for grøn trepart (Jeppe Bruus): Til Claus Jørgensen: Jeg respekterer, at SF har en anden holdning. Og I har helt ret i, at man har pligt til at passe på sine dyr. Jeg prøver faktisk at komme med en helhedsorienteret tilgang, men jeg vil anfægte kritikken af at vedtage regulering af én art og ikke alle arter. Jeg kan sådan set godt forstå, at Kommissionen vurderer, at vi lige så godt kan lade være med at gå i gang, hvis vi skal forhandle alle arter og alle beskyttelsesniveauer samtidig, for man ender med at se på ingenting.

Til Theresa Scavenius: Forhandlingsoplægget er kort, fordi forslaget er superkort. Der har været en ændring af Bernkonventionen, og nu foreslår Kommissionen at ændre habitatdirektivet på baggrund af den ændring. Der er ikke en masse andre ting på spil. De gør det i øvrigt ud fra faglige vurderinger. Man kan altid diskutere faglige vurderinger, det anerkender og respekterer jeg. Men forslaget bygger på, at der er kommet mange flere ulve i Europa, og at bestanden af ulv på baggrund af rødlistekriterierne kan klassificeres som livskraftig på europæisk niveau.

Når vi vurderer gunstig bevaringsstatus, bygger det på faglige vurderinger, og det vil det også gøre fremadrettet.

Til Jens Henrik Thulesen Dahl: Jeg ville gerne have gået endnu videre. Jeg har undersøgt, om det er realistisk at få det med i forslaget, og vurderingen er, at det ikke er realistisk. Derfor indhenter jeg ikke mandat på det. Men jeg vil arbejde for at finde ud af, hvordan vi kan arbejde med det fremadrettet i forhold til at ændre EU-lovgivningen. I det øjeblik jeg aktivt arbejder for det, skal jeg have mandat til det af Folketinget. Vi er ved at få afklaret, hvad vi kan inden for de nuværende rammer.

Det hører med til historien, at der er landmænd, der er glade for, at vi har fået ulv. Ulven tager en del kronvildt, som har den ulempe, at de smadrer en del afgrøder, og kronvildt har ikke rigtig haft nogen naturlige fjender. Det har de fået med ulven.

Theresa Scavenius (UFG): Det havde været godt at få præciseret linjen i forhandlingsoplægget. Ministeren siger nu, at han synes, at vi skal gå endnu videre for dermed at kunne regulere yderligere. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, så jeg kan ikke støtte forhandlingsoplægget.

Næstformanden (Henrik Møller): Ministeren siger, at han ikke kan gå videre, og det er heller ikke det, vi diskuterer i dag. Så på den måde har det ikke noget med forhandlingsoplægget at gøre.

Claus Jørgensen (SF): Vi kan ikke støtte forhandlingsoplægget.

Vil I inddrage Vildtforvaltningsrådets helheds- og forvaltningsplan i det fremadrettede arbejde – eller måske vedtage den?

Ministeren for grøn trepart (Jeppe Bruus): Ja. Jeg har haft møde med Vildtforvaltningsrådet, og vi har gennemgået deres 41 forslag. En lang række forslag er allerede implementeret, og vi er i gang med at kigge på dem, der ikke er implementeret. Det er naturligt at starte der.

Næstformanden (Henrik Møller): Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet og Theresa Scavenius (UFG) har ytret sig imod det.

Mødet sluttede kl. 10.42.